

Нафсимнинг ёмонлигидан паноҳ тилайман

09:40 / 07.09.2020 3848

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳу: «Эй Расулуллоҳ, менга бирор калимани ўргатинг, уни тонг отганида ва кеч кирганда айтиб юрай», дедилар. Шунда у зот:

دَشُّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَوِيَّةِ شَيْءٍ لَكَ بَرَدًا دَاهِ شَلِّ أَوْ بِي غَلَّ أَمْ لَعَضَ ضَرَّ أَلْأَوْ تَأْوَأُ مَسَلَّ رَطَافٌ مُهَلَّلًا
هَكَرَشَّ وَنَاطِي شَلَّ رَشَّ وَيَسْفَنْ رَشَّ نَمَّ كَبُّ دُوعِ أَنْ أَلَّ أَلَّ أَلَّ أَنْ أَلَّ

«Аллоҳумма фатирос самавати вал арзи ъалимал ғойби ваш шаҳадати робба кулли шай`ин ва малийкаҳ, ашҳаду алЛаа илаҳа илла анта, аъзузу бика мин шарри нафсий ва шарриш шайтони ва ширкиҳи», деб тонг отганида, кеч кирганида ва тўшагингизга ётганингизда айтиб юринг», дедилар.

Маъноси: Эй еру осмонни бор қилган Аллоҳим, эй ғойбни ва шоҳидни билувчи Раббим, Сен ҳар бир нарсанинг парвардигори ва подшоҳидирсан. Гувоҳлик бераманки, Сендан бошқа илоҳ йўқ. Нафсимнинг ёмонлигидан ва шайтоннинг ёмонлигию ҳийласидан Сенинг номинг ила паноҳ тилайман.

Абу Довуд ва Термизий ривоятлари.